

De parabel van Jan, Jans en de witte kat

Jan en Jans woonden in een lief huisje aan de oever van de rivier.
Ze hadden een witte kat met blauwe ogen.
Hun buurvrouw heette Ursula, een bemoeizuchtig wijf.
Zij kwam dagelijks langs om hen te waarschuwen:
-- Leg die kat aan de ketting!
-- Want anders valt ze in de rivier en zal ze verdrinken.

Dagelijks stond Ursula op de uitkijk of de kat nog niet verdronken was.
Zij wachtte weken en maanden en jaren.
Maar de witte kat leefde er lustig op los met haar blauwe ogen.
Uiteindelijk was Ursula het wachten moe:
Zij ving de kat en verdrong het arme beestje in de rivier.

Die zelfde avond kwam zij op rouwbezoek.
Zij sprak vermanend tot Jan en Jans:
-- Ik had jullie nog zó gewaarschuwd.
-- Maar jullie wilden niet luisteren.
-- Nu is de witte kat verdronken door jullie nalatigheid.